

samtidig med, at § 23 ændres, og derom skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Som § 23 nu lyder, er det kun Udlæg til Forauktionering efter Forlig eller Dom, der i visse Tilfælde kan afkræftes, men Paragraffen udelukker, at Udlæg til Ejendom kan afkræftes. Det vil altså sige, at hvis en Mand, der vil gøre Eksekution, er saa heldig at træffe sin Debitor i Besiddelse af kontante Penge, saa kan han gøre Udlæg deri og beholde det udlagte. Det vil ikke kunne afkræftes efter Konkurslovens § 23. Noget lignende gælder om Udlæg i saadanne Værdipapirer, som efter Tvangsauktionslovens § 17 kunne sælges paa anden Måde end ved Auktion. Udvalget har ment, at det vilde være rigtigt at komme bort fra denne Bestemmelse, hvilket meget let kan ske ved at udelade Ordene: „til Forauktionering“ af § 23. Det bliver altsaa da Udlæg overhovedet, der kan afkræftes efter Reglerne i Konkurslovens § 23, og en tilsvarende Ændring er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. — Endvidere blev det under 1ste Behandling omtalt, at det ved en Højesteretsdom er statueret, at hvis en Udlægshaver, hvis Udlæg ellers kunde afkræftes i Henhold til § 23, er naaet saa vidt med sin Retsforfølgning, at han har faaet det udlagte realiseret og skaffet sig Fyldestgørelse deri, vil han ikke kunne tvinges til at tilbagebetale disse Penge eller indbetale dem i Boet. Det er ganske sikkert stemmende med Ordlyden i § 23, men det har sikkert ikke været Meningen med Loven, og Udvalget foreslaar derfor en Bestemmelse, som gaar ud paa at forhindre det. Det strider imod Paragraffens Hensigt, at en Kreditor ved at fremskynde en Retsforfølgning skulde kunne tilegne sig og beholde, hvad han ellers ikke vilde kunne faa.

Endvidere bemærker jeg, at naar man kommer ind paa Ændringer i Reglerne om Afkræftelse af Udlæg efter Dom eller Forlig, er der Grund til ogsaa at overveje, hvorledes Stillingen skal være over for Pantsætning inden for den kritiske Periode. Det omhandles i Konkurslovens § 21. Udvalget har ment, at det vil være rigtigt at træffe andre Bestemmelser om Pant end dem, der indeholdes i § 21, og derom at træffe lignende Bestemmelser som dem, der træffes om Udlæg efter § 23. Vi foreslaa derfor, at en Pantsætning, som falder inden for den kritiske Periode, overensstemmende med Lovens Indhold, ligeledes skal kunne afkræftes, og endvidere, at Pantshaveren, dersom han har faaet Fyldest-

gørelse i Kraft af Panteretten, skal kunne forpligtes til at tilbagebetale til Boet, hvad han har oppebaaret. — Jeg bemærker endvidere, at i Konkurslovens § 30 er det foreskrevet, at Afkræftelsessager skulle anlægges inden en vis Frist, som er fastsat til inden 4 Uger efter den Skiftesamling, hvori Fordringernes Prøvelse har fundet Sted. Nu er det imidlertid saa, at der finder en bestemt Prøvelse Sted af de inden en vis Tid indgivne Fordringer, og det er muligvis nok dertil, at der sigtes i Loven, men det er ikke udelukket, at man kan gøre den Fortolkning gældende, at der her er Tale ikke om den Skiftesamling, for hvilken Fordringen i al Almindelighed prøves, men om den, paa hvilken den bestemte Fordring, med Hensyn til hvilken Afkræftelse forlanges, er bleven prøvet. For nu at gøre det klart, at det sidste er Meningen, har jeg stillet et bestemt Forslag derom, gaaende ud paa, at Ordene „Fordringernes Prøvelse“ forandres til: „Prøvelse af vedkommende Fordring“, hvilket altsaa, som den ærede Formand bemærkede, i Virkeligheden er et Underændringsforslag til Udvalgets Ændringsforslag. — I Forbindelse dermed bemærker jeg, at Udvalget har ment, at det bør gøres tydeligt, at man ikke i alle Tilfælde behøver at anlægge en Afkræftelsessag imod en Kreditor ved hans Værneting. Der er mange Tilfælde, hvor man maa gøre det, f. Eks. naar han har realiseret Genstanden og sidder inde med Provenuet deraf, men i andre Tilfælde, nemlig naar han sidder inde med Brugen af Genstanden, kan Afkræftelsesindsigelse gøres for Skifteretten. Det har man ment at gøre tydeligt ved Ændringsforslag til Konkurslovens § 30, at Afkræftelsesindsigelse for Skifteretten maa fremsættes inden for den i Paragraffen angivne Frist. Dette i Forbindelse med mit Underændringsforslag vil formentlig gøre det klart, hvad det er for en Skiftesamling, fra hvilken Fristen for Afkræftelsesindsigelse skal regnes, der sigtes til. At der er Adgang til at gøre Indsigelse for Skifteretten er naturligt og rigtigt.

Da man saaledes ikke har indskrænket sig til at gøre Forandring i § 23, men ogsaa har ønsket at gøre en Forandring og give et Tillæg til § 21 og nu tillige at give et Tillæg til § 30, har Udvalget affattet sit Forslag, som det er indstillet til Tinget. Lovforslaget kommer altsaa til at hedde: Forslag til Lov om ændret Affattelse af Konkurslovens §§ 21, 23 og 30. Udvalget mener altsaa, at der skal stemmes over